

## MUSIKKEN SOM MEDSPILLER

af Erik Lyhne, Århus Dag- og Aftenseminarium

Her er højt til himlen – og man kan ikke undgå at blive i godt humør! Det var min første tanke da jeg trådte ind på lærerværelset på Risskov Skole i Århus. Der var flere ting, der var årsag til denne følelse. Udsigten fra vinduerne var et storslået vue ud over Århus-bugten og Mols med solen som en stor projektør hen over det hele. Da blikket var mætt, var fokus på flygel, guitarer samt et classesæt sangbøger fra Dansk Sang og ovenover dette et stor maleri, der sprudler af musik. Risskov Skole er en skole med en lang tradition for store og små musicals og mange andre musikalske islæt til hverdag og fest. På skolen er der ansat en stor gruppe musik- og dramalærere og det musiske er repræsenteret godt i skolens ledelse. Der er to kor på skolen og skolelederen gik af for nogle år siden var afskedsgaven en CD komponeret og indspillet af lærere og elever.

Jeg overværede en time i en 2. klasse, hvor der i løbet af to timer var mange ting i spil. Der var russisk folkesang, musikalsk lydformning med alle 27 børn i musikalsk aktivitet, folkedans og rundkreds dans m.m. Fælles for oplevelsen var, at samtlige børn var nærværende og engagerede i musikken.

Klassen er fyldt med sangglade børn, der har det rart, når de har musik. Der bliver sunget i klassen hver dag, Det kan være morgensang, i kristendom, i musik eller hvis klassen bare trænger til at synge lidt i en dansktime. Sangmappen er derfor en tro og noget slidt følgesvend.

Dorte Busk Bro er en af skolens musiklærere. Hun fortæller om sit eget udgangspunkt for musikundervisningen og hvilken betydning det har at have "medvind" i det musikalske arbejde på skolen. For at musikken skal trives, skal der være en god klangbund!

## FUNDAMENTET ER MUSIKGLÆDE OG FÆLLESSKAB

*Hvilke værdier vil du gerne give videre til børnene i dit arbejde som lærer i almindelighed og musik i særdeleshed?*

Der er noget fundamentalt livsbekræftende i at synge og spille. Det gør os glade, udvisker småkonflikter og giver os en følelse af, at vi kan noget sammen. Derfor er musikundervisningen i indskolingen meget vigtig. Det er her, der skabes en musikkultur i en klasse, så børnene tør, kan og vil udtrykke sig gennem musik. Det overordnede mål for mig, som musiklærer i indskolingen, er derfor at give musikglæden videre til børn. De skal opleve glæden ved at synge, danse og spille. De skal mærke, at den energi, der er i musikken, både styrker fællesskabet og berører den enkelte. Det er denne spontane musikglæde, vi skal bygge videre på i de større klasser, hvor man f.eks. i sammenspil ofte må øve et nummer længe og hvert instrument for sig, inden man når til den samme oplevelse af, at vi laver musik sammen.

Processen er anderledes med mindre børn, fordi vi hele tiden er sammen, når vi øver os. Det betyder ikke, at vi øver os mindre, når der skal læres en ny sang, tvært imod er gentagelsens glæde meget vigtig i den forbindelse, men vi øver os i fællesskab. Det er en proces, som på mange måder er krævende. Børnene skal være koncentrerede, de skal give hinanden plads og selv yde til fællesskabet. Belønningen er så det, som jeg kalder musikglæde og som kan være vanskelig at definere, men som let kan aflæses i børnenes ansigter. Det er svært at blive ved med at være sur og trist, når man synger, spiller eller danser sammen.



*Har musikken en særstatus i forhold til andre fag?*

I en tid, hvor individuelle elevplaner, holddeling og undervisningsdifferentiering fylder meget i skolen, har musikfaget (sammen med idræt) en særstatus og dermed også en særlig forpligtigelse. Jeg mener, musikundervisningen er en nødvendig modvægt til en mere og mere individualiseret undervisning. Ofte er vi i skolen så optagede af, hvor langt den enkelte elev kan nå, at vi glemmer de værdier, der ligger i fællesskabet. I musikundervisningen er fællesskabet fundamentet. Vi er nødt til at spille med samme puls, eller følge de samme trin i en dans. Derfor kan der sagtens være plads til en trommesolo, men det skal være en trommesolo, der passer ind i det fælles musikudtryk ellers falder musikken fra hinanden. Vi behøves heller ikke være lige dygtige eller udvikle os fagligt i samme takt, men der er ikke meget ved at være dygtig til

*"Jeg mener, musikundervisningen er en nødvendig modvægt til en mere og mere individualiseret undervisning. Ofte er vi i skolen så optagede af, hvor langt den enkelte elev kan nå, at vi glemmer de værdier, der ligger i fællesskabet. I musikundervisningen er fællesskabet fundamentet. Vi er nødt til at spille med samme puls, eller følge de samme trin i en dans. Derfor kan der sagtens være plads til en trommesolo, men det skal være en trommesolo, der passer ind i det fælles musikudtryk ellers falder musikken fra hinanden. Vi behøves heller ikke være lige dygtige eller udvikle os fagligt i samme takt, men der er ikke meget ved at være dygtig til*

dans. Derfor kan der sagtens være plads til en trommesolo, men det skal være en trommesolo, der passer ind i det fælles musikudtryk ellers falder musikken fra hinanden. Vi behøves heller ikke være lige dygtige eller udvikle os fagligt i samme takt, men der er ikke meget ved at være dygtig til at spille klaver, hvis det fællesskab, man spiller klaver i, ikke fungerer.

*at spille klaver, hvis det fællesskab, man spiller klaver i, ikke fungerer."*

## MUSICALS SOM PÆDAGOGISK REDSKAB

*Hvad betyder de musiske arbejds- og læreprocesser for børnene?*

Vi har som musiklærere en forpligtigelse til at sætte musikfagets værdier på den pædagogiske dagsorden. Ikke kun for musikfagets skyld, men også for at præge den pædagogisk diskussion i det hele taget. Vi har erfaringer med at bygge fællesskaber op, det kan være i den almindelige undervisning eller omkring en musical. Vi ved, hvor meget det betyder for en gruppe børn at have fællesoplevelser. Den viden skal vi dele ud af og synliggøre. Sammen med en kollega har jeg for nylig lavet en musical med en 2. klasse og da vi efterfølgende evaluerede forløbet med børnene, var der flere af børnene, der gav udtryk for, at noget af det, de havde lært, var, at når man laver musical, så er ALLE vigtige – bare én svigter, falder det hele fra hinanden. Det er klart, at den slags erfaringer er udviklende for en classes sociale liv. I det samme musicalforløb havde vi en del børn, der var beklemte ved at stå frem og synge i mikrofon eller danse. Men i løbet af en uges intens arbejde voksede de med opgaven. Gennem musicalforløbet breder der sig en fællesskabsfølelse, som gør at børnene tør udfordre sig selv mere, end de egentlig selv troede, var muligt.

Jeg har lavet utallige små og store musikforestillinger med børn og har lige så mange gange oplevet børn, der fagligt og socialt er vokset kolossalt. Som dansklærer og især som klasselærer arbejder jeg bevidst med, hvornår en klasse har brug for at lave en musical. Det kan være en klasse, hvor der er ved at ske for mange grupperinger eller en klasse, hvor der er mange børn, der har svært ved at koncentrere sig.

*Hvordan inddrages børnene i processerne?*

I efteråret lavede min kollega Inge Hedelund og jeg en musical med 2.b. Her var eleverne medforfattere helt fra starten. – Jeg har børnene til musik og billedkunst, mens Inge har dem til dansk. I dansk havde de arbejdet med eventyr og vidste en del om eventyrtræk og om, hvordan et eventyr er opbygget.

Inge og jeg satte en ramme op for musicalen. Det skulle være et eventyr og det skulle bygges op om helte, skurke, hjælpere og ofre. Så havde vi en to timer lang brainstorm med børnene, som mundede ud i en fælles idé - et plot, som vi kunne lave musicalen over. Børnene havde digtet et rigtig godt eventyr og herudfra skrev jeg første udkast til musicalen. Børnene kommenterede udkastet og jeg rettede til ud fra deres ændringsforslag. Børn og voksne kom med forslag til sange og danse og vi prøvede i denne proces også sangene af, så vi kunne mærke, om de var brugbare. Efter fjorten dage med ideer frem og tilbage var musicalen færdig og alle både børn og voksne følte ejerskab over den.

Vi havde en uge til at øve musicalen i og det var vel at mærke en uge, hvor både børn og voksne havde tid og ro til at koncentrere sig udelukkende om den. Vi var så heldige, at vi havde tre lærerstuderende i denne uge, så der var mulighed for at dele børnene op og øve sange og danse i mindre grupper. Det er en meget intens arbejdsproces, som godt kan være skræmmende for både børn og voksne. Det er hårdt at øve sange, danse og replikker om og om igen. Men med opmuntring fra både kammerater, lærerstuderende og lærere voksede børnene med opgaven. I en sådan proces skal man selvfølgelig ikke glemme, at der er børn, der har svært ved at agere i det store fællesprojekt. Det er vigtigt at give disse børn præcise og meget afgrænsede opgaver på scenen. De har ikke brug for at komme ud på det dybe vand og prøve kræfter og overskride grænser, men derfor kan de stadigvæk godt få en masse ud af tage del i et fælles projekt. Inden tiden er det ikke altid, man ved hvilke børn, der har svært ved den kaotiske arbejdsproces, opsætningen af en musical kan være. Selvom det er et fælles projekt, må vi arbejde ud fra det enkelte barns formåen. Det er en meget intens form for undervisningsdifferentiering.

Der er mange positive sidegevinster ved at lave sådanne projekter og det er selvfølgelig også derfor, at vi som musiklærere gang på gang kaster os ud i at lave musicals. Vi ved, vi får alt sliddet tilbagebetalt i form af stolte børn, der er vokset fagligt og socialt og som stråler af musikglæde.



## DET LANGE SEJE TRÆK

*Hvad er vigtigt i en musiktime?*

Musikundervisning er ikke kun stjernestunder. Den almindelige musikundervisning i hverdagen, hvor det lange seje træk foregår, fylder selvfølgelig mest. Jeg lægger vægt på at skabe et rart og trygt rum omkring undervisningen. Når de kommer ind i musiklokalet, samles vi i en kreds og lytter til en fortælling, som er oplægget til det, vi skal arbejde med. I de små klasser kan det være et eventyr eller lign. og i de større klasser kan det være at sætte det nummer, vi skal spille, ind i en historisk sammenhæng eller en gennemgang af den tekst, vi skal synge. Det behøves kun at være fem - ti minutters fortælling, hvor børnene falder til ro, retter fokus mod det, vi skal lave og fornemmer fællesskabet i kredsen. Det kræver disciplin og lydhørhed at lave musik sammen og det er man nødt til at arbejde bevidst med at skabe, det kommer ikke af sig selv!

Det er vigtigt, at børnene bliver præsenteret for en bred vifte af musik. Børnesange, gamle og nye pop og rock numre, klassisk musik, folkemusik, højskolesange og salmer. Jeg synes tit, man bliver overrasket over, hvad det er for noget musik, der bliver et "yndlingsnummer" i en klasse. Det er ikke nødvendigvis toppen af poppen, men det kan være et gammelt Shu-bi-dua nummer eller en russisk folkemelodi. For tiden synger vi det gamle grand prix nummer "Dansevisen" i koret - et popnummer fra 1963 og de er bare vilde med det!

Jeg bruger også sange, som børnene selv har været med til at lave. Den musik børn lytter til i dag er langt fra den "rå" livlyd, vi kan lave i musiklokalet. Når vi spiller et nummer, vi selv har lavet, har børnene ikke en uopnåelig lyd i ørerne. I en klasse på 27 børn, der skal spille et nummer sammen, bliver udtrykket ofte lidt tungt og langt fra den sound, mange børn er vant til at lytte til. To trommesæt, tre guitarer, to basser, seks - syv keyboards masse af percussion og sang det er de betingelser, man har. Det er lidt af en kunst at veksle mellem de forskellige instrumenter og lave en form, så det ikke bliver ren beton det hele.



*Hvordan undgår man at skulle skælde ud hele tiden?*

Det kræver gode arbejdsvaner og rutiner at lave sammenspil med en hel klasse. Eleverne er nødt til at lære at lytte til, at andre øver sig eller selv at øve sig lydløst på et instrument. Og selvom en klasse er godt opdraget, så vil der være larm og kaos en gang i mellem. Så er der også ind imellem musiktimer, der ikke fungerer optimalt. Det er svært at lave musik med børn, der f.eks. er fyldt med uløste konflikter fra frikvarteret. Et musiklokale, der emmer af dårlig stemning og hvor man som voksen må skælde ud og markere grænser, er ikke let at vende til et rum, hvor det er rart at lave musik - magien er ligesom væk. Det er de vilkår, man har og hvis man ikke kan klare det, bliver livet som musiklærer meget hårdt!

*Hvordan er musikundervisningen struktureret på skolen?*

På Risskov Skole har vi fra og med 2. klasse altid to-timers moduler i musik. Det er nødvendigt, hvis man skal have en chance for at få noget sammenspil til at hænge sammen. Selvom det så kun er a-stykket, så er det vigtigt, at man kan afslutte en musiktime med at spille noget, der er kommet til at hænge sammen og blevet til musik. Vi har et musiklokale for 1.- 2. klasse og et for 3. klasse og op. Det lille musiklokale er kun udstyret med xylofoner, rytmeinstrumenter, et klaver

og en guitar og en masse dejlig gulvplads. Her er der mulighed for at skabe nogle gode sammenspilsvaner med et overskueligt udvalg af instrumenter og her har vi plads til at bevæge os, så vi med sang- og bevægelseslege bl.a. kan arbejde med en fælles pulsformelse. Det giver også en ro for børnene, at de ikke er i et musiklokale fyldt med trommesæt og el-instrumenter, som de ikke helt har forudsætningerne for at spille på endnu. Når børnene så i 3. klasse får musik i det stor musiklokale, har de en grundlæggende musikopdragelse og forhåbentlig en oplevelse af, at det er dejligt at synge, spille og danse sammen.

## MUSIKLIVET VOKSER IKKE AF SIG SELV

*Hvilken betydning har det, at I er så mange musiklærere på skolen?*

Jeg synes, at vi på Risskov Skole har et godt musikliv og det er selvfølgelig først og fremmet fordi, det bliver prioriteret. Vi er et team på en seks-syv musiklærere. Det er en forudsætning for et godt musikliv på en skole, at musikfaggruppen har en vis størrelse. Hvis al musik hænger på en enkelt



eller to lærere, så er det en sikker måde at brænde ildsjæle op på. Der er også grænser for, hvor mange musiktimer en enkelt lærer kan magte om ugen.

Vi har i musikfaggruppen forskellige forcer og jeg synes, vi er gode til at støtte og hjælpe hinanden. Man er så pokkers synlig, når man som musiklærer optræder med en flok børn. Så er det rart at mærke, at de andre musiklærere bakker én op og føler ansvar. Det kan bare være at hjælpe med at rette mikrofonerne til eller skrue lidt ned for et instrument, hvis balancen ikke er helt i orden. Det var også af stor betydning for os som musiklærere, at vi sidste år havde et internt kursus. Det var skønt for en gang skyld at skulle modtage undervisning i stedet for hele tiden at skulle øse ud. Det er en idé, vi godt kan anbefale til andre skoler.

Det kan godt være, at vi som musiklærere virker meget stærke, fordi vi ofte står frem og spiller til en sang eller optræder med nogle børn, men faktisk tror jeg, at mange musiklærere føler sig meget sårbare. Vi har diskuteret det i vores musikfaggruppe. Vi oplever mange succeser, men ind imellem falder det, vi laver også på gulvet med et brag og så kan det være svært at tage sig sammen til at optræde med en flok børn igen. Det er selvfølgelig noget, man som musiklærer selv må arbejde med, men det er også rart at få opbakning og skulderklap fra kollegaer. I musikfaggruppen har vi tradition for, at et af vores fagudvalgsmøder foregår hos en af os privat. I forlængelse af mødet spiser vi sammen, drikker et glas rødvin og får plads til at lufte frustrationer, snakke og grine.

*Hvordan smitter det musiske arbejde af på miljøet blandt lærerne og på skolen som helhed?*  
Det betyder meget for skolens sociale miljø, at vi har mange store og små musikarrangementer. Vi har flagskibe som store musicalopsætninger, men vi har også en tradition for at samle eleverne op til ferierne til fællesmøder. Her optræder børnene for hinanden. Det kan godt være andet end musik, der optrædes med, men for det meste er det os musiklærere, der har klasser, valghold og kor, der optræder. Fællesmøderne er med til at skabe en "vi-kultur" på skolen. Jeg er meget imponeret over, hvor modige vores elever er i forhold til at optræde for hinanden og hvor gode de er til at være publikum. Det kan være en 1. klasse, der synger en julesang, en 5. kl., der spiller et sammenspilsnummer, eller et musikvalghold, der bare "fyrrer den af". Der bliver klappet af det hele og der er blandt børnene prestige i at optræde ved fællesmøderne.

Som noget nyt har vi på Risskov Skole genindført morgensang for 1. til 3. klasse to gange om ugen.

Faktisk er vi blevet inspireret til dette gennem et projekt, der har fundet sted på Skovvangsskolen, hvor en seminarielærer havde et projekt med morgensang. (Læs "Guld i mund" i Dansk Sang nr. 4 05/06 - red).

Flere af de "gamle" lærere har fået et déjà-vu fra dengang alle klasser stod rækkeopstillede på etagerne ind mod orglet. Vi musiklærere har selv været med til at smide nogle af de gamle musiktraditioner som f.eks. morgensang ud. De kan så få lov at genopstå i en ny tid, hvor vi måske læser noget andet ind i traditionen og har brug for den igen. Jeg oplever, at det giver en anden start på dagen, at vi synger sammen. Når jeg starter dagen i en 2. klasse, så møder jeg ofte en skov af "små fingre", der alle gerne vil fortælle hver deres lille historie. Det kan have sin berettigelse med morgenrunder, men det er også befriende at starte dagen i et fællesskab, hvor vi synger sammen. Når vi så kommer tilbage i klassen, ja så er mange af de mere eller mindre vigtige småhistorier glemt og man er klar til at gå i gang med undervisningen. Morgensangen betyder også, at børnene får lært en masse nye sange. Vi er to musiklærere, der har påtaget os at stå for morgensangen og vi har lagt op til et sangrepertoire, hvor morgensange, årstidssange, ja sange fra den danske sangskat fylder en del.

På Risskov Skoles lærerværelse står et flygel og det står der ikke kun til pynt. Alle vore lærermøder og møder i Pædagogisk Råd begynder vi med en fællessang ledsaget af flygelspil. Det er en tradition, der har rødder langt tilbage. Der bliver sunget godt til. Vores skoleleder og skolens pædagogiske leder er begge uddannede musiklærere, så de har selvfølgelig en stor del af æren for, at fællessangen og musiklivet i det hele taget prioriteres højt.

## **"LILLE KOR" OG "STORE KOR"**

*I har to kor på skolen - hvilken betydning har de?*

Mit hjertebarndom er skolens kor. I min tid som lærer har jeg altid arbejdet med børnekor. Da jeg blev ansat på Risskov Skole var det bl.a. for at genoplive kortraditionen på skolen. Vi er to musiklærere om korundervisningen. Det er en stor fordel at være to, så man ikke både skal akkompagnere og

*"Det er en forudsætning for et godt musikliv på en skole, at musikfaggruppen har en vis størrelse. Hvis al musik hænger på en enkelt eller to lærere, så er det en sikker måde at brænde ildsjæle op på. Der er også grænser for, hvor mange musiktimer en enkelt lærer kan magte om ugen. Det kan godt være, at vi som musiklærere virker meget stærke, fordi vi ofte står frem og spiller til en sang eller optræder med nogle børn, men faktisk tror jeg, at mange musiklærere føler sig meget sårbare. Vi har diskuteret det i vores musikfaggruppe. Vi oplever mange succeser, men ind imellem falder det, vi laver også på gulvet med et brag og så kan det være svært at tage sig sammen til at optræde med en flok børn igen. Det er selvfølgelig noget, man som musiklærer selv må arbejde med, men det er også rart at få opbakning og skulderklap fra kollegaer."*

lede koret på én gang. I år har vi 48 børn fordelt på to kor. Det ene kor, "det lille kor", er kun for børn fra 3. klasse. Her synger vi mest enstemmigt og arbejder også en del med krop, dans og bevægelse. Det andet kor, "det store kor", er for børn fra 4. – 5. klasse. I "det store kor" arbejder vi mere traditionelt med flerstemmigt kor. På skolen bruges koret ofte til officielle lejligheder. Det præsenterer sig godt med et kor og det kræver ikke det store udstyr.

De sidste mange år har koret deltaget i Aarhus Symfoniorkesters julekoncert. Det er et meget professionelt samarbejde, som symfoniorkesteret tilbyder de århusianske skolekor med Per Weile Bak, som er Aarhus Symfoniorkesters børne- og ungdomsmedarbejder, i spidsen. Det er en kæmpe oplevelse for vores kor at synge sammen med så mange andre kor og ikke mindst sammen med et symfoniorkester. Koret har også en social betydning for skole, fordi der her opstår venskaber på tværs af klasser og årgange.

## FORÆLDRESAMARBEJDE

*I har mange aktive forældre på skolen. Hvordan bruger I de muligheder i hverdagen?*

Skolens musikliv har stor betydning for forældresamarbejdet. Der er altid fulde huse, når der er musicals eller koncerter og jeg er ret sikker på, at det er med til at give både forældre, elever og lærere en positiv selvforståelse. Men i de enkelte klasser oplever jeg også, at jeg som musikhæder har en unik mulighed for at støtte skole/hjem samarbejdet. Jeg bruger ofte forældrearrangementer, hvor man måske mødes og spiser sammen, til at lade børnene optræde for deres forældre. Bedre publikum findes ikke og det er en fantastisk mulighed for at vise forældrene, hvad vi arbejder med. Det kan være et par sange eller danse, vi viser. Efter fællesspisningen kan man også gå i musiklokalet, hvor børnene spiller nogle sammenspilsnumre.

Det behøves ikke hver gang at være en stor koncert eller musical, men bare et lille indslag i et forældrearrangement. På den måde viser man forældrene, at man støtter og anerkender deres forældrearrangementer og deres klassearrangementer. Det er klart, at det hænge bedst sammen rent praktisk, hvis det er en klasse, hvor man er klasselærer i eller har en tilknytning til ud over musik, men jeg har også god erfaring med den slags små optrædener i klasser, hvor jeg "bare" er musikhæder.

Jeg benytter mig også altid af at få hjælp fra forældre til kostumer og sminkning, når jeg laver musicals. Udover at det er en stor hjælp rent praktisk, så betyder det også, at forældrene er involveret i arbejdet. Når de kommer til forestillingen og ser deres barn på scenen i tante Annas højhælede sko, ja så har de også del i det fællesskab, der bærer forestillingen.

Ved de sidste tre skolefester, har vi haft en forældremusikcafé. Vi har mange forældre med tilknytning til musiklivet. Vi skulle skabe et sted, hvor forældrene kunne være, mens børnene dansede på diskotek og ideen opstod om en forældremusikcafé. Her optræder forældre for hinanden med alt lige fra Chopin valse, visesang og jamorkester. Forældre vil gerne involveres i skolens liv og musikken har i hvert tilfælde set gennem mine musikhæderbriller mange muligheder for at styrke samarbejdet mellem skole og hjem.

Jeg begynder også altid selv alle forældremøder med en fællessang. Jeg synes, det at synge sammen markerer et sammenhold og giver energi til et møde. Det kan godt være, at vi på mødet kommer med forskellige synspunkter og at vi ikke altid er enige, men vi kan synge sammen!



## DER SKAL EN VIS GALS KAB TIL

*Hvad er dine værdier for at være en god musikhæder?*

Det er svært at sige, hvordan man bliver en god musikhæder. Der er selvfølgelig noget håndværksmæssigt, der skal være i orden. Man skal kunne spille et instrument, lede en fællessang og lave en sammenspillsats osv. og så skal man nok også have en vis portion galskab og ikke være bange for rampelyset. Man er meget synlig som musikhæder, fordi musikken ofte bliver brugt, når skolen samles. Jeg tror også, det er en fordel, at man trives med de lidt kaotiske læreprocesser, musikundervisningen indeholder. Derfor skal man selvfølgelig på seminariet tage del i musiklivet og udfordre sig selv, så man ved, hvad det betyder, når man udfordrer børnene.

Det er også vigtigt for de lærerstuderende, der har musik som linjefag, at de kommer ud og prøver noget af. Det er altid godt at tage udgangspunkt i den musik, der berører en selv, for så kan man bedre give den musikglæde videre, som er vital for undervisningen. Det betyder ikke så meget, om det er folkemusik eller rock, man brænder for, bare man kan formidle musikkens energi. Sidste år havde jeg et par musikere fra World Music Center ude for at undervise i en 5. klasse. Den ene underviste i senegalesisk stammedans. Han fik uden problemer en flok 5. classes elever til time efter time at øve trin og rytmer. Musikglæden strømmede ud af ham, så børnene måtte overgive sig og de fik en stor musikoplevelse.

Det er ikke altid, de studerende oplever stjernestunder med børnene, men jeg er sikker på, at de tre studerende, vi havde med i vores musical i 2.b. har fået lidt stjernestøv på vingerne, som gør,

at de bliver nødt til at lave musik og teater med børn igen. De har oplevet, at musikken er en vigtig medspiller!

---

Dorte Busk Bro kommer fra et hjem, hvor der altid er blevet sunget og spillet meget. I en søskendeflok på fire, hvor alle spillede klaver, var der ofte kø for at komme til klaveret. Dorte har bifagseksamen i musik fra Århus Universitet og efterfølgende lærereksamen med linjefag i musik og dansk. Siden 1999 har hun været ansat på Risskov Skole i Århus.